

„Szóval nem látom értelmét, hogymiért hagyjam abba...”

Interjú*

KOR: 25 év

NEM: férfi

INTERJÚ IDŐPONTJA: 2001.08.07.

INTERJÚ HELYSZÍNE: Civil falu, Drog Stop sátor, Sziget Fesztivál

Magas, vékony, erősen sápadt fiú. Haja rövid, zselés, sárga pólót és bő nadrágot viselt. A Drog Stop sátonál kitöltött egy tesztet és feltett egy-két kérdést. Tesztjéből láttam, hogy többféle anyagot használ rendszeresen. Röviden elmondtam, hogy egy kutatás keretében interjúkat készítünk a civil faluban, és én szeretnék vele elbeszélgetni, ő rögtön vállalkozott rá. Azt gondolom, hogy teljes őszinteséggel beszélt magáról, az életéről és a droghoz fűződő viszonyáról. Lakhelyét valamint munkahelyeik pontos megnevezését saját kérésére kihagytam az interjúból.

„Hát családi helyzetem enyhén szólva katasztrófális, rettenetes, nagyon”

25 éves vagyok, egy két szobás panellakásban anyámmal, apámmal meg a húgommal élek...totál gáz az egész...mind a ketten munkásemberek, anyám huszon-akárhány évet húzott le a gyárban, apám az valamivel előbb elment onnan, most egy maszek gumiszerelő cégnél dolgozik. Anyám pedig egy másik gyárban...akárcsak a húgom meg én...szóval ugyanazon a helyen vagyunk...hát családi helyzetem enyhén szólva katasztrófális, rettenetes, nagyon.

Hát, elsősorban a szüleimnek a rossz házassága, tehát ők így...na tudni kell, hogy apám az egy fasz...így soha nem volt képes arra, hogy így, hogy...családban éljen... felelősségérzete az nulla, továbbá alkoholista és, és szenvedélybeteg, játékgépekre rápörgött...Múltkor például elverte az egész fizetését, meg már többször is volt ilyen... többször már elment otthonról, aztán így mindig visszajött...Ilyen nagy veszekedések, röpködtek már tányérok is, egyszer már így anyám is került a földre, így, hogy földhöz lett vágva...aztán nekem volt egy rendőrségi ügyem ami, ami állítólag ez hozta elő anyámból

*Az interjút készítette: Király Erzsébet.

a cukorbetegséget, az a hatalmas nagy stressz, de én úgy gondolom, hogy az már csak az utolsó csepp lehetett a pohárban. Szóval anyám szívbeteg, cukorbeteg, kezd egy kissé paranoid lenni, így mindenféle agyi bajai vannak, és az a helyzet van, ...hogy így rátelepedett az egész családra a hangulatával. És az a tipikus házisarhkány, tehát akit nem lehet elviselni. Időnként vannak tiszta pillanatai, tehát most nem úgy kell elképzelni, hogy így, örült...csak az...kiszámíthatatlan, meg ő is így...mostanában nem, de régebben elég rendszeren iszogatót, és olyankor teljesen meghülyült, tehát így belekötött olyan hülyeségekbe, meg minden ok nélkül kezdett veszekedni. És így... totál szétcseszte az idegeimet, a húgomét azt még nem annyira, és mostanában tervezgetjük, hogy elhúzzunk albérletbe, mert egyszerűen már elviselhetetlen az otthoni hangulat. Szóval...Hát igazából mindig így volt, hogy nem nagyon értették meg egymást, csak régen apám így...amíg kicsik voltunk addig ez, ez nem annyira jött elő. Aztán ugye így jött, jöttek a mi kamaszkori hülyeségeink is, meg...tudni kell, hogy apámnak van egy, egy lánya egy másik, az előző házasságából, és a csajszi egyszer, úgy 16 éves korában, vagy 18, nem tudom, szóval így 5-6 évvel ezelőtt megjelent, hogy meg akarja ismerni az apját, és akkor így ezen nagyon kiborult a bili, és szerintem így azóta van az, hogy, hogy, hogy úgy havonta-két havonta egyszer úgy zuhan egy nagyot az egész dolog. Akkor így el kezdenek veszekedni, akkor így szépen kijönnek, egy darabig nyugi van, pihi, békesség, szeretjük egymást, aztán utána megint vissza az egész. Szóval ilyen változó...ilyen kicsit rossz, meg ilyen iszonyatosan rossz.

Semmit sem tudok velük megbeszélni. Anyámmal így régen azért meg tudtam beszélni a dolgaimat, de én...nagyon zárkózott vagyok és ez csak így az évek során így egyre inkább súlyosbodott, és most már így nem beszélek meg senkivel semmit...régen azért így ha nagyon tele volt a szívem akkor kiöntöttem valakinek. Mostanában nem beszélem meg senkivel, hanem így...így vagyok...így valahogy megoldom, kimászok belőle, meg...így feldolgozom egyedül. Szóval leginkább senkivel semmit...Apámat nem is ismerem.

„És az a három év nekem, utólag, úgy érzem igencsak pokol volt, mert kurva sok megaláztatásban volt részem”

Szakk munkásképzőt végeztem. Központifűtés- és csőhálózat szerelő. De ki nem állhatom. Szóval ezt a sulit azért végeztem el, mert a szüleim úgy gondolták, hogy a tanulmányi eredményeim nem tökéletesek egy gimnáziumi jelentkezéshez. Hát ebben tévedtek, mint utólag kiderült. És azt mondták...én nem

tudtam, hogy mit akarok csinálni...és ők mondták, hogy a központifűtés- és csőhálózatszerelő szakmával tők jól lehet keresni. Hát mondom jó, akkor elmegyek ide, és tők jól fogok keresni. És amikor elvégeztem akkor így a három év alatt valamikor közölte velünk a szakmai tanár, hogy „Uraim, ne reménykedjenek, mert aki nem maszek mellett van, én nem ott voltam, az nem fog semmire se menni a szakmájával, mert amit itt maguknak megtanítunk, az úgy 15-20 éve elavult” ...á, de jó! Szóval most így van egy szakmám, de igazából nem megyek vele semmire...asztán, utána így egy darabig csak éltem bele a vakvilágba. Volt egy állásom, ilyen betanított munkás voltam de kurva jól kerestem vele...addig nem is gondolkoztam rajta, hogy bármit is akarok magammal kezdeni...asztán két évvel ezelőtt jöttem rá, hogy basszus, ez így nem mehet tovább. Meg én még tovább akarok tanulni...mert így el akarok menni valami fősulira...úgy, hogy elmentem esti gimnáziumba. De ugye hoztam a formámat és most a másod, másod év végén így annyira sokat hiányoztam, hogy úgy néz ki meg kell ismételnem. De előbb-utóbb úgyis csak elvégzem...Nem tudom miért hiányoztam. Igazából így tők unalmas ott bent ülni, szóval úgy adják le az anyagot. És hogyha így izgalmasan adnák le, engem tőkre érdekelne, de az, amikor a tanár úgy mondja el, hogy nem is érdekel, hogy értik-e az emberek vagy nem, csak így darálja. Most mért menjek be? Ennyi erővel otthon is megtanulhatom, sőt még jobban megtanulom. Mindenképpen szeretnék elmenni valami fősulira. Még nem tudom milyenre. Igazából, ami érdekel az a szociológia, meg az emberek csoportos viselkedése. Tehát hogyan viselkedik az ember, amikor így tömegben van... már nem így, hogy amikor egy koncert van, hanem, hanem, hanem az általános emberi viselkedésforma, a fogyasztói, a fogyasztói viselkedés az, ami nagyon érdekel. És a reklámok...tehát...a reklámok agymosása az emberek, emberekre gyakorolt hatása és az emberek viselkedése ez alapján, hogy kímosták az agyukat. Meg a befolyásolhatóságuk, szóval ez az, ami igazán érdekel.

Szakmunkás...szóval a szakmunkás suliban. Az egy fiúiskola volt és 80%-ban vidékiek, az a 80 %-i falusi, szóval nem pejoratív értelemben, szóval, akik faluról jöttek, hát szóval...azok ilyen parasztok voltak. De az a tipikus farkas, farkasely, hogy az erősebb az a domináns, meg mit tudom én. És én mint ilyen, egyrészt ugye városi, így kívülálló, kis visszahúzódó, akkoriban ilyen Depeche Mode-sban nyomtam, tehát minden értelemben amit csak el tudsz képzelni én így kilógtam az emberek közül...hát így meg is kaptam, mert elég sokat vertek. Az iskolában, meg egészen kicsi koromban is. Anyukám mesélte...szóval én mindig is kilógtam a sorból...anyukám mesélte, hogy ami-

kor így a homokozóban verekedés volt, vagy engem vertek, vagy...akkor én mindig inkább félrehúzódtam, szóval én soha nem voltam az az izé, bátor emberfajta...Nem tudod miért, csak tudod hogyha valakin látszik, hogy nem üt vissza, akkor így, így...akkor azt megtalálják...szóval én magát az erőszakot nem szeretem. Értelmetlennék találom azt, hogy most mért lesz attól valakinek igaza, hogy beveri a másik arcát. Szóval ezt így soha nem bírtam igazán megérteni, meg így el is ítélem rendesen...hát meg ha így rám nézel, nem én vagyok az aki meg tudja védeni magát a, a...30-40 kilóval nehezebb emberkéktől. És az a három év nekem, utólag, úgy érzem igencsak pokol volt, mert kurva sok megaláztatásban volt részem, amit lehet, hogy más levert volna a válláról, csak akkoriban én még elég érzékenyen vettem mindent. Tehát, ja, érzékeny lelkű voltam és így kurva szarul estek dolgok, és ez így, nagyon így rányomta a későbbiekre a, a...bélyeget...Hát, a másik az anyám, de, ő nem egy bizonyos ponton, hanem úgy ahogy van, az anyám az egy fogalom, aki...Régen tök jó viszonyban voltunk, az úgy, úgy aztán kezdődött, hogy, hogy nekem volt az a rendőrségi hülyeségem...azok után úgy egy kicsikét...az egy betöréses lopás volt, kipakoltunk egy butikot, meg...volt egy fegyvernek tűnő tárggyal történő rablásom egy virágboltban. Nem fegyver volt, játékpisztoly volt. Szóval, és akkor kapsoltak le a zsaruk...így elkaptak...és...igazából megúsztam egy felfüggesztettel...ez, ez az amikor az ember utólag nem tudja megmondani, hogy miért csinálta, egy elborult pillanat volt...mert én soha nem voltam ilyen. Na és akkor egy kicsikét megváltozott, és azóta, azóta,... hát húsz éves koromban volt...Szóval ez a sulí, anyám, meg, meg a csajszi, akivel két évig együtt voltam. Mert, mert amikor annak vége lett, akkor, akkor így velem nagyon megfordult a világ, például addig én csak úgy szívogattam, azután elég komolyan rákaptam a cuccozásra...és nem azt mondom, hogy ez most amiatt, mert jaj, vége lett egy kapcsolatomnak, hanem inkább azért mert ő soha nem bírta tolerálni azt, hogy én néha szívok. És mindig baszogatott miatta, és amikor így vége lett, akkor, akkor tudod volt egy olyan, hogy ő magyarázta belém, mint hogyha én ezt mindig is csinálni akartam volna, és a végén azt vettem észre, hogy amikor vége lett, hogy így, így levegőt kaptam, mint amikor a víz alól feljössz, hogy egy hmmm nagy lélegzetvétel, és, és, és ami így jött azt így beszórtam. Mert így, így, úgy éreztem, hogy igen, most már megtehetem, mert nincs mellettem, pedig addig míg mellettem volt nem is akartam. Nem tudom, nem dac meg nem düh volt, csak valahol...nem tudom...nem mertem felfogni azt az élményt egyből, mert tudtam, hogy így nagyon megreccsennék. Hanem így eltemettem az egészet a francba, aztán szép lassan így időnként előjött...előjön.

„Én úgy veszem észre, hogy leginkább most már az emberek a hasonló szociális szintjükéről keresnek maguknak embereket”

Barátaim nincsenek. Régen volt egy nagyon-nagyon jó barátom, vele úgy voltunk, mint a testvérek, tehát így-így iszonyatos, sülve-főve, mindennap, így 6 éven keresztül szinte mindennap együtt voltunk...Aztán így eltávolodtunk egymástól..., hát részben az ember ugye, ahogy felnő az ember más irányba húz el, tehát más az érdeklődési köre, meg a másik a drog miatt. Mert...így egyedül...tehát...ő csak szívott és egy idő után azt mondta, hogy neki ez se kell, mert mit tudom én, biztos benőtt a feje lágya vagy tököm tudja, én meg azt mondtam, hogy én ezt nem fogom abbahagyni senki kedvéért...és ezen egyszer kiborult a bili, aztán utána már nem volt az igazi az egész.

De nekem soha nem volt sok barátom meg szerintem barát, tehát az a barát, klasszikus barát, szóval abból mindig csak egy vagy kettő van az embernek, és azóta így vannak emberek akik, akiket, akikkel gyakrabban találkozom mint másokkal, de azt én még...halvány lenyomatának sem nevezném a barátságának. Ugyanis akármennyire is tagadja mindenki, én úgy veszem észre, hogy leginkább most már az emberek a hasonló szociális...szintjükéről keresnek maguknak embereket, tehát hogyha valaki kicsit csóróbb vagy gazdagabb, az úgyszólván onnan ki fog löködni, mert azt látni, hogy valakinek sokkal több a pénze vagy kevesebb a pénze és nem bírja tartani az iramot...hogy na most még menjünk be a Mc-ibe, utána még menjünk el sörözni, és hogyha nálam mondjuk csak egy ezres van, akkor én ezt nem fogom megcsinálni, és nekik meg biztos rossz az, hogy látják, hogy én ott ülök aztán...még hogyha azt is mondom, hogy nem kívánom vagy mit tudom én...Most például azért vagyok a mostaniakkal... hát...ez érdek, szóval egyrészt ők...még mindig ők azok. Egy kis városban élek, 110 ezer ember és...ott nagyon-nagyon kevés az ilyen arc, mint mi...tehát ezek a háromcsíkos melegítő, akik inkább ezekre a zenékre pörögnek. Inkább ezek az Agressort hordó, pontfejú...izék, meg a szőke macáik...tehát...plázatöltelékek...szóval az a város az arról szól. És ... a mi fajtánkból meg nagyon kevés van...és én inkább akkor velük vagyok. Meg mi zenélünk...és...hát anélkül is velük lennék, de ez egy újabb kötőkapocs, ami, ami így velük tart, hogy együtt zenélünk, és ez azért nagyon sok mindent meghatároz.

Van két lemezjátszó meg egy keverő...DJ, DJ-zünk.

Barátnőim? De volt, voltak barátnőim, de...én...most nincs. Nekem még nem volt olyan barátnőm, akivel így teljes lelki összhangban lehettem volna.

Volt egy, két évig, őt...őt iszonyatosan szerettem, tehát annyira szerettem, hogy, hogy szerettem az volt így a nagy szerelem, aztán jó estét. Meg, meg volt még egy lány...három hétig jártunk, egyébként ma találkoztam vele pont...itt a Szigeten...vele, ővele, ővele volt először az, hogy tudtam vele beszélgetni, mert ...én mondtam, hogy nagyon zárkózott vagyok...ez azzal is jár, hogy én nem vagyok egy kommunikatív fajta, tehát nagyon keveset beszélek, és...vele, vele volt először az, hogy nem voltak ilyen kínos szünetek, meg így csöndben, pedig így nem ismertük túl régen egymást, és így iszonyatosan tök jól elbeszélgettünk, meg elpörögtünk, meg minden. És így három hét után ő valamiért azt mondta, hogy nem akar velem tovább kapcsolatot fenntartani, szóval így le-leépítette. Tehát, hogy így nem mosolyog, meg így elhúzza a fejét, szóval érezteti, de nem mondja meg. És így utólag, egy fél év vagy egy év után jöttem rá, hogy ő volt az a lány, akivel eddig a legjobban megértettem magam, és, és...mindegy...ez volt.

„Nem tudom, így valamivel elmegy az időm, de nem tudnám megfogalmazni, hogy mivel”

Szabadidőmben sosem,...nem vagyok otthon először is...mert, mert ugye a szüleim miatt. Szeretek olvasni, szeretem a filmeket, régebben írogattam...ilyen verseket vagy mit tudom én, valami hasonlókat...zenét hallgatok, zenélünk...Szóval elég sok minden érdekel csak elég lusta vagyok, meg ...van egy csomó ötletem, csak egyszerűen nem tudom, hogy hogyan álljak neki megvalósítani őket. Nem tudom, így valamivel elmegy az időm, de nem tudnám megfogalmazni, hogy mivel.

Hát hogyha otthon vagyok akkor írom a verseket, de ez inkább akkor van amikor mindenki alszik, tehát úgy esek haza 11-kor...vagy buszon olvasok, vagy akárhol...tehát én mindig megtalálom azt a helyet ahol lehet olvasni. És ha nem vagyok otthon,...valakikkel mindig együtt vagyok és akkor így csinálunk valamit, ez az, amit az ember nem tud megmondani, hogy egy héttel ezelőtt mit csinált...De így nem voltam otthon, az így lejön abból, hogy anyám folyamatosan duzzog, hogy „soha nem vagy itthon”, de nem tudnám megmondani, hogy mit, hogy kikkel voltam. Vagy utcán, vagy lakáson, vagy sörözőben...valahol...ja. Hogy miket írok? Hát régebben volt, hogy írtam, amikor volt az a kétéves kapcsolatom...addig, addig, az ideig már ilyen inkább érzelmesebb dolgokat írtam...tehát, hogy „jaj de szeretlek”, meg mit tu-

dom én. Akkoriban még sokkal romantikusabb voltam. Aztán egy csomó ideig abbahagytam ezeket a dolgokat, és utána írtam pár verset, amire mindenki azt mondta, hogy, szóval akiknek megmutattam, azt mondták, hogy „na ezek kurva jók”...De ezek meg főleg arról szólnak, hogy tele van a tőköm a világgal és utálok mindenkit. De szerintem vannak nálam sokkal jobb emberek, akik sokkal jobban el tudják mondani...meg ez inkább olyan hobbi, tehát, hogy az ember magának csinálja nem azért, hogy megismerjék, persze hát az mindenkiben megvan szerintem, hogyha csinál valamit, azt így megmutassa embereknek, és, hogy így lásd az arcukon, hogy nagyon tetszik nekik. Igen, de szerintem nem ez az a vonal, amin én nagyon érvényesülni tudnék, hogyha bár megvan egyáltalán az a vonal. Nem tudom.

„Drum and bass stílus, hát ez így ...így a szívem csücske”

A drum and bass stílus, hát ez így...így a szívem csücske. Végeredményben mindent meghallgatok...én úgy gondolom, hogy elég széles a zenei ízlésem... pl. Lorena Mc Kennit?...pl. így énekhangjáról...nagyon szép énekhangja van,...meg a komolyzenét is szeretem, végül is mindent, ami igényes. Tehát nem ez a gagyi, ami ömlik a rádióból, meg a tévéből, hanem akik tényleg zenét csinálnak. Hát a drum and bass meg egy teljesen más dolog..., nekem az a zene. Abban így mindent meg lehet találni, ugyanúgy az elszállást, meg a nyugodtságot és közben így azt veszed észre, hogy beledöngöl a földbe miközben így el lehet rajta szállni. És nem ugyanaz, mint a techno, mert az a négygyedes dufta-dufta, mert...össze se lehet hasonlítani...tehát a drum and bass-ban mindig történik valami. Szóval így hallgatod és a szám elején már teljesen, teljesen máshol járnak a hangok, mint a végén, egy ilyen dufta-duftában meg, ezekben az igénytelen hülyeségekben meg... csak ugyanazok a hangok vannak, és...ugyanaz a négy hang megy egyfolytában. De erről órákig lehet beszélni, hogy miért jó a drum and bass.

Szeretem az alternatív zenekarokat is, pl. a Kispált is, azt szeretem, de annyira, annyira nem. Tehát van egy-kettő alternatív, amit úgy igen...aha, azt nem mondanám, hogy nem...így talállok bennük olyan dolgokat amelyek, amelyek így megragadnak, de...szóval egy Kispál koncerten kívül nem sok olyan helyre mennék el ahová, ahol ezek a dolgok zajlanak.

Az öltözködési stílusom?...Mégfogalmazás. Most ezt mondhatjuk úgy, hogy Old School, de igazából szerintem annyira senki sincs tisztában velem,

hogy pontosan mi ez. Így hordják a melegítőket meg az adidas cipőket, meg ilyen dolgokat, leginkább mindenki a drum and bass-ra, vagy az ahhoz közeli zenékre pörög.

„Szóval nem látom értelmét, hogy miért hagyjam abba, ugyanis annyira nem szól semmiről az életem, tehát szar az egész, és hogyha már így kicsi szint tudok vinni bele, akkor legalább azt megteszem”

Füvet kb. 20 éves koromban szívtam be először. Az egyik srác volt kint Hollandiában és hozott egy gramm füvet, és akkor így kipróbáltuk, hogy milyen az. Nahát úgy rendesen túl is szívtam magam. Holland fű és így betekertünk két joát és hárman elszívtuk, de aztán, utána két órán keresztül megmozdulni sem bírtam...Aztán, azóta így szívok. Utána, utána jött az ex,..., aztán az LSD, papír...speed az, az utóbbi időben volt, tehát még idén, idén volt, hogy nemcsak így belenyaltam hanem így feltoltam egy-két csíkot...asztán volt maszlag...Csattanó maszlag, ez egy ilyen növény...elméletileg idegméreg, szóval bele lehet halni, meg megvakulni, meg ilyen hülyeségek, viszont hogyha nem eszik az ember belőle olyan sokat, hát mondjuk ezt nem lehet kiszámítani, hogy annak a növénynek milyen az ereje...akkor nagyon durva lesz. Ezt, ezt meg kell enni, de el is lehet szívni, ha elszívja az ember, akkor így, így, olyan mint a fű, csak sokkal bolondabb leszél tőle, egyébként meg nagyon durván hallucinogén szer. Aztán a kristály az ami, az ami még bejött...Hát ez az amit nem tudok, hogy mi az! Hát...fehér por és...orrba lehet szívni...picit szédül tőle az ember meg, meg nem tudom, inkább ex-hez hasonló hatása van, de nem, nem ugyanaz. Végül egyik cuccot sem lehet annyira elmondani, míg a másik nem tudja, hogy miről van szó. Szóval ezt így át kell élni, szerintem. Most hiába mondom azt, hogy valamilyen hallucinogén meg mit tudom én...meg így azt mondom valakinek, hogy tök jó volt reggel nézni, hogy táncolnak a fák, azt addig nem lehet elképzelni, míg nem látod a saját szemekkel...Én a... a füvet és az ex-et szeretem a legjobban.

Hogy milyen gyakorisággal cuccolok?... Hát...rendszeretlen...szóval amikor van. Füvet azt így bármikor amikor így betekerünk egyet, mondhatjuk azt, hogy olyan kétnaponta, de volt úgy, hogy már hónapokig nem szívtam, mert éppen úgy jött össze, hogy nem volt sehöl. Olyan is van, hogy hónapokig semmi, és nem hiányzik. Nem, nem. Ez olyan dolog, hogyha az ember betép, akkor, akkor másnap nincs semmi baja, tehát, hát ez nem okoz függőséget és

a pszichikai függőség is inkább olyan, hogy, hogy ülsz a buszon és így kinézel a fejedből, és egyszer csak eszedbe jut, hogy de nagyon betépnél, de nem kezded el kaparni a falat, meg nem rohángálsz emberek után, hogy basszus adjál már egy gramm füvet vagy valami... hanem csak így eszedbe jut, akkor egy kicsikét elkattogsz rajta, hogy ja, kitől lehetne szerezni? Senkitől, megrántod a vállad és elmész, és berúgsz ha nagyon hiányzik valami.

Hát az ex, az meg olyan, hogy szerintem egy olyan kéthetente, havonta egyszer-kétszer. Ja és az LSD, igen, az úgy a harmadik. Nem tudom, az úgy meg olyan rendszertelen, mert...az utóbbi időben én nagyon keveset papíroztam, tehát...de van úgy, hogy így előkerül havonta...szóval...Hát attól is függ, hogy, hogy jutsz anyaghoz, meg találsz-e mellé embert. Tehát én pl. ...nem bírom elképzelni, hogy bepapírozzak egyedül, szóval... Szóval egyedül be szoktam tépni, mit tudom én, bemegyek a városba és így mászkálok, akkor előtte, mielőtt felülök a buszra, akkor tök jó így tekerni egyet, akkor beszívsz és akkor mész a városban, nézel ki a fejedből,...de egyedül nem az igazi. Az mindig úgy jó, hogy megosztod másokkal, mert akkor az egy élmény, tudod? Általában az emberek egy hullámhosszra kerülnek, ha ugyanazt a cuccot nyomják. Mert vegyük példának a papírt, amikor valaki bedob egy negyedtet, meg a másik is bedob egy negyedtet akkor általában ugyanaz a hatása. Jó, mindenkire más hatással van, de az intenzitása az ugyanaz, meg ugyanaz a cucc. És akkor így hangolják egymást, szóval viszik egymást, de az amikor így valaki be van papírozva és találkozik egy tiszta emberrel, ott nem sok jóra lehet számítani, mert nem értik meg egymást. De...jobb társaságban. Egyedül tök rossz, hát most mi értelme van, olyan, mint mikor egyedül berúgsz, csak úgy ülsz, és akkor nézel ki a fejedből, ez mire jó?

Szoktam inni is, de nem nagyon szeretek berúgni,...szóval hogyha iszom is, mit tudom én, benyomok egy vagy két felest, hogy, hogy egy picikét így megbökcse az agyamat, aztán ennyi. Vagy pedig így pár sört és akkor az ugyanaz a hatás. De azt, hogy én már így ne tudjak egyenesen menni, azt már utálok, mert engem nagyon könnyen megcsap az alkohol, és utálok szédülni, meg általában hányni is szoktam, utána meg így bepunnyadok, akkor leülni, szóval tök hülyeség.

A cigi az 13-14 éves korom óta van. Alkoholt nem iszom rendszeresen, mondhatjuk azt, hogy úgy évente egyszer-kétszer berúgok csúnyán, egyébként meg ez mint most a Szigeten, hogy megiszok egy-két sört és akkor az így jó...nem, nem szoktam.

És a Szigeten is szívunk, ja, persze. Elméletileg lehet venni itt is, de én hoztam magammal, szóval akinek van egy kis esze az szerintem előre felkészül a dolgokkal. Nem az, de hogyha valaki már így benne van abban, hogy el-

jár partyzni, meg minden, akkor ő, ő tudja azt, hogy nem lesz olyan jó a bulija hogyha nem visz magával valamit. Jó, lehet tisztán is bulizni, de...Hát partyzni általában nem betépni szoktam hanem bexezni. Egyébként, hogy oldja a gátlásokat...pörget, felszabadult leszel tőle így tök jó hangulatod van, szóval tényleg úgy mész, úgy bulizol, hogy mosolyogsz...és én azt vettem észre, hogy azok az emberek akik drum and bass bulikra járnak, azok sokkal kulturáltabban csinálják. Mert tegnap átmentem és tömve volt az egész sátor, és így látszott mindenkin, hogy szarrá van speedezve, így vonaglottak az arcok. Ez a party...Pall Mall Party Aréna sátorban volt. És így, egyszerűen gusztustalan volt...mert elmész akármelyik drum and bass bulira nem látsz ilyet, hogy vicorgó arcok. Egy-kettőt biztos, de nem úgy mint tegnap, hogy így tömegével, hanem látsz egy-két embert, aki nagyon csúnyán szét van csapva, de egyébként az emberek csak így mosolyognak, és így tök jó kedvük van. Szóval ehhez kell a drog, hogy így tudjál mosolyogni...hogy így, így ellazuljál. El tudnék ott lötyögni nélküle is, de annak nincs semmi értelme, hogyha már kifizetek 3000 Ft-ot egy belépőre, akkor így szeretném kitombolni magamból az elmúlt 2 év szarságait, és akkor így elmegyek és 4-5 órán keresztül így folyamatosan, így megy a szegelés, döngölés, megy a pörgés...és annyi. Szóval ezért kell...meg a zenét is másképp hallod, másképp fogod fel a dolgokat, sokkal közvetlenebb vagy, könnyebben tudsz ismerkedni. Elmész egy bulira...minden, minden hónapban csak kétszer mész el partyzni, kurva sok ismerősöd lesz...mert így odamész emberekhez, beszélgetsz egy kicsit...legközelebb már köszöntök egymásnak, harmadik alkalommal meg így már elbeszélgettek, hogy „á, tök jó volt az a buli”, szóval így kurva jó.

Otthon nincsenek ilyen helyek...nincsenek. Van egy-két ilyen gagyi diszkó, ahol ezeket a szar slágereket nyomják, meg van egy hely, ahol elméletileg ilyen...az így house-ról szólna, de hát oda meg én biztos nem teszem be a lábam, ki nem állhatom azt az idióta zenét...Általában Pestre jövünk fel bulizni...vagyis mindig ide jövünk fel bulizni. Hát meg mi csináltunk kétszer háromszor bulit, de annyira nincs rá kereslet, hogy az elsőre, mikor Cadikot elhívtuk, eljöttek valami 130-an. Aztán a következő kettőre...összesen nem voltak százan...szóval így igénytelenek az emberek, így nem érdekli őket, hogy más zene, hanem így elmennek inkább a szar kis buliukba ahol hallgatják a Britney Spears-eket. Szórakozzanak jól, jó estét kívánok!

Mikor szívtam utoljára? Tegnap, és most is van nálam

A húgom is szokott. De nem én mutattam meg neki, nem, szerintem inkább így a társaságban került a kezébe. Aztán így elmagyaráztam neki, hogy

én nem örülnék, ha túlzásba vinné, megmondtam neki, hogy én megtiltani nem tilthatom meg, nem is tudnám, hanem akkor így legyen észnél. Aztán észnél van... szóval nem viszi túlzásba.

Mit gondolok a szerhasználatról? Hát nagyon semmit. Hát... sehova, nem vezet sehova. Épp ez a poén az egészben, hogy, hogy az amit mi itt művelünk... az így szerintem, többségünk tisztában van azzal, hogy hülyeség amit csinálunk, szóval értelme nem sok van, mert szervezetünk az így megyeget tönkre. Ezt mindenki érzi csak van aki bevallja, van aki nem, szerintem... viszi a pénzt mint az állat, problémákat okoz az emberekkel kapcsolatban és előbb-utóbb úgyis mindenhová visszajut, vagy otthon kiderül, szóval... És ugye, Magyarország nem az a hely, ahol nagyon tolerálják ezeket a dolgokat, hanem rögtön leköpik, hogy rohadt drogos... és itt általában a droggal nem... rögtön azt mondják, hogy drog, akkor nem arra asszociálnak, hogy fű, meg mit tudom én, hanem rögtön a legdurvább dolgokra, hogy..., fetrengünk a mocsokban és így belőjük magunkat és tűk állnak ki a kezünkből, meg mit tudom én. Szóval Magyarországon elég jól működik a drogellenes propaganda, hogy utáljanak bennünket, mint az állat, és ne segítsenek semmiben.... Nem vezet sehova.

Még nem is gondolkoztam rajta, mert... mit tudom én, én úgy mondanám, hogy ezek az emberek, így köztük én is, ez ilyen félfüggés. Tehát, hogy bármelyik... tudom tipikus narkós szöveg: 'bármikor abba tudom hagyni', de ez tényleg így van. Mert hogyha... így nem jutok hozzá akkor nem kaparom a falat, nem nyúlom le anyámtól a pénzt, nem rohangálok egyik embertől a másikig, tehát..., ebben az értelemben nem vagyok függő. Viszont hogyha elém rakják, akkor nem bírom ki azt, hogy ne egyem meg. Meg fogom enni, szóval ez viszont valahol, függés. Meg amikor megkapod a fizudat és úgy tervezed, hogy na akkor ebben a hónapban elmegyek partyzni, az 3 rugó, meg még veszek 2 ex-et, az még négy rugó, meg veszek egy-vagy két gramm füvet, az még hat rugó, akkor az már valahol függés érted? De, szerintem ez a pszichikai függés, de hogy hova vezet? Sehova. Egyszer abba kell hagyni, hogy most... kit, kit mi visz rá arra, hogy abbahagyja, mit tudom én, jön egy infarktusa vagy azt mondják, hogy a veséje kezd leállni, vagy észreveszi, hogy kezd meghülyülni és az állítja le, vagy lát valakit akivel ez történik és az fogja leállítani... vagy valami egészen más... így mit tudom én, akármi. Nem tudom... de egyszer mindenkinek abba kell hagnia, mert bele fog halni.

Hát ...nem akarok nagy szavakat használni, de ez egy picit olyan, mint a versenyfutás a halállal, vagy én hagyom abba, vagy ő jön el előbb. Most nem

pont a halállal, hanem a tönkremenetellel, vagy lezuhansz, vagy előbb abba tudod hagyni...

Szóval...nem látom értelmét, hogy miért hagyjam abba, ugyanis annyira nem szól semmiről az életem, tehát..., annyira nem...Szóval szar az egész, érted, és hogyha már így kicsi kis szint tudok vinni bele, akkor legalább azt megteszem. Eléggé nihillista egyébként ez a dolog, mert hogyha most nem cuccolnék, akkor arról szólna minden szombat estém, hogy ülök otthon és szotyizok...érted? Mert tudod ez olyan, mint mikor láttál már egy magasabb szintet, most ne, nem a drogra, hanem azt, hogy mikor már érezted magad kurva jól utána már nem éred be kevesebbel. És én már voltam kurva sokszor partyzni, kibaszott jól éreztem magam mindig, és hogyha egyszer így leállnék akkor tudom, hogy erről, ebből az egész dologból így szép lassan kikopnék...és...mit csináljak? Járjak el izé...diszkóba és lötyögjek Britney Spears-ekre, vagy, vagy pedig járjak el ilyen beposhadt hülye gyerekekkel sörözni? És akkor az a szombat esti pörgés, hogy így politizálunk, vagy focimecscseket nézünk szombat esténként? Vagy mit csináljak? Szóval most oké, lehet építgetni a jövőt, és akkor gondolni arra, hogy lesz diplomám, és jól fogok keresni, vagy valami, meg félrerakni pénzt. De igazán minek? Hogyha körülnézek így rohad minden, így az emberek kurvára hazugok, így az egész arról szól, hogy fogyassz! Mert így mást se látsz, bekapcsolod a tv-t és így ömlik rád a reklám, meg ez az egész gusztustalanság, és ebből így kurva jó néha, ez elől elmenekülni, mert...Komolyan mondom így időnként fizikai rosszullétem van attól ami így körülvesz. Hogy emberek így röhögnek ilyen semmilyen vicceken, hogy behazudnak egymás képébe, képmutatás, kétszínűség mindenhol, és az egész csak arról szól, hogy én minél feljebb kerüljek. Meg hogy nekem minél jobb legyen, kihasználjam a másikat...Nem látom túl sok értelmét, hogy az ember bármit is tegyen. Az meg, hogy most...azt mondta anyám, hogy az az ember életének az értelme, hogy így utódokat neveljen, meg mit tudom én. Ne má! Hát ebbe a szarba még egy gyereket! Szóval már ezért is haragszom anyámra, hogy így a világra hoztak, mert én nem érzem jól magam. Most én is basszak ki valakivel, érted? Tehát én is csináljak egy gyereket és szerencsétlen, nem tudom megadni neki, amit én például elvártam volna...Szóval érted? Én tudom, hogy mi vár rá, az ami rám, és én nem érzem jól magam, akkor így miért basszak ki mással? Így az ösztön bennem is megvan, hogy így jaj, ugyulum-bugyulum kisfiam vagy kislányom meg mit tudom én, de a józanész meg azt mondja, hogy így ne! Felesleges. Egy, egy csajszi azt így nagyon-nagyon el tudnék képzelni magam mellé, akivel úgy, akit végre tudnék szeretni, aki így szeretne. Hát.....he-he-he...erről meg

ez a véleményem, szóval...á, még a közelében sem vagyok, nem is ismerek olyan csajt, akit el tudnék képzelni, nem hogy így...akivel összejöjjenek. Hát ez...hosszú.

Hát...igen...a szüleim is tudják a drogügyeimet, a füvet, a többit azt nem, de szerintem azt is sejtik...hát apám az így nagyon nem örül neki.... Elméletileg a legutóbbi elmenetelésben, otthonról így elköltözött, most nemrég jött vissza, abban az is benne volt, hogy, hogy én így szívok. Hát anyám is tudja de ő, ő, ő, se örül neki, de ő annyira nem haragszik rám de...egyikőjük se az a toleráns fajta. Igazából ők még az előző rendszernek a gyerekei akik, akik arra lettek beprogramozva, hogy család, munka, lakás és így, így jött egy rendszerváltás, és így nagyon, nagyon megzavarodtak. Végül is két öregember, aki fél így mindentől, mert nem értik, hogy mi történik. És én kurvára sajnálom őket, mert próbálkoznak túlélni de, de úgy látják, hogy, hogy ők ebbe a világba már nem kellene, szóval tök feleslegesek és szerintem ezt érzik is. Rossz nekik.

**„De a társadalmi szabályok, azok engem nem érdekelnek...
én az emberek felé próbálok jó lenni nem a társadalom felé”**

A társadalom érték és normarendszere? Hát...ez paradox szerintem egy kicsit, mert ...amikor így egy emberrel beszélgetsz akkor tök normálisak, akkor így kurva jó fejek, vagy mit tudom én. Viszont amikor így tömegben van, társadalom, amikor így ők a társadalom, akkor így egy rakás szar. Szóval így nagyon szarok. Fröcsög, hogy környezetvédelem és közben eldobja a műanyagzacskót, érted? Ott volt az a globalizációellenes tüntetés, és a múltkor olvastam egy fényképről, kár hogy nem láttam, hogy miközben két ilyen tüntető feltört egy Nike boltot, az egyikén Nike cipő volt, a másikon Nike kapucnis pulcsi, hát most érted? Ennyit az egészről...a globalizációellenességről. Érték? Hát nem tudom. Ja! Az előzőhöz szeretném hozzáfűzni, hogy minden civilizációnak, a civilizáció összeomlásának az volt a megelőző jele, hogy dekadenssé vált a társadalom. És szerintem egyre inkább csúszunk afelé, hogy így extrém minden, mindenben az extrémítást keresik az emberek, ugyanúgy a sportokban mint a szexben, mindenben...és, és...így, szóval nem lesz ennek jó vége, szerintem. Jó, most nem akarok izé, apokaliptikus prófétává előlépni, de hát nem tudom, hogy meddig lehet ezt még pörgetni. Ezt a fogyasztást, fogyasztási hullámot meg ezt az agymosást. Hogy ilyen engedelmes zombivá nevelik az embereket.

Vagy így kidurran a lufi vagy így beposhad az egész, és így szép lassan befuladnak a saját mocskukba.

Nekem először is az őszinteség az érték, szóval jobb az, hogyha az ember megmondja a szemébe, mint a háta mögött kiabál kígyót-békát. Aztán így... nagyon fontosnak tartom a szerelmet, a szeretetet... aztán... nem tudom... az alapvető erkölcsi dolgok, tehát ami nem ilyen vaskalapos értelemben, de amit a Biblia így mond az, szerintem, úgy ahogy van jó. Már mint a tíz parancsolat. Ezek a dolgok. Szóval ezeket így a mindennapi életben kell alkalmazni és nem ilyen izé, dogmatikus módon, ahogyan a vallások teszik. Na most az, hogy: Ne ölj! Ne lopj! Meg ne legyél hazug! Ezek tök igazak. Na! Alapvető érték az, hogy ami, amit te szeretnél kapni, azt kell adnod. Ezek az alapvető értékek. Senki nem szereti, hogyha belerúgnak, hogyha hazudnak neki meg leköpi, meg ilyenek... ezért így mindenkinek ezt kéne csinálnia, úgy gondolom ebben minden benne van. De a vallásomban nem hiszek, már mint nem vagyok megkeresztelve, meg ezeket a vallásokat is úgy ahogy van ki nem állhatom. Mert ahhoz, hogy szerintem az embernek legyen hite, ahhoz totál nem szükséges az, hogy ezt... formába öntsék. Tehát nem hiszek abban, hogyha nekem Istennel kéne beszélgetnem, akkor be kéne mennem egy templomba... Az összes vallás az így... nem hozott semmi jót, keresztény vallás az úgy az első tróger. De az összes többi... mindegyik jó, az üzenete, csak ahogy, ahogy a papjai vagy akármí, akár ennek megfelelői így félreértelmezték, félremagyarázták és felhasználták mindenféle anyagi célok érdekében. Az így bemocskolta a dolgot és így és, és, én nem akarok senkihez sem tartozni.

De a társadalmi szabályok azok engem nem érdekelnek.... én az emberek felé próbálok jó lenni nem a társadalom felé. Nekem a társadalom az, amikor kimegyek az utcára, és úgy mond az a sok ember nekem a társadalom. Na, most hogyha én zöldre akarom festeni a hajam, és ez nem tetszik a társadalomnak, hát nem érdekel. De hogyha anyukámnak nem tetszik, az már érdekel, mert ő egy ember és nem a társadalom. De az nem érdekel, hogy XY mit mond, meg hogy néz utánam, tehát ilyen értelemben nem érdekel a társadalom. Szerintem ez olyan, hogy mindenki egy icipici szigetté vált, szóval tényleg nincsenek ilyen, ilyen igazi emberi kapcsolatok mostanában. És így mindenki tart egy-két emberrel fenn kapcsolatokat, és azokat próbálja megőrizni, több-kevesebb sikerrel. A számomra igazán fontos emberekkel így próbálok jó lenni, ... meg mindenkivel... nem, nem igazán tudom. A lényeg az, hogy próbálok azt adni, amit így el is várok másoktól. Meg türelmesnek lenni, hát ez az ami nehezebb.

Mik a legfontosabbak a boldoguláshoz? Hát...Nem szeretnék éhezni 40 éves koromban, ezért valamennyire nekem is be kell állnom a sorba, most nem vagyok egy ilyen izé, lázadó, csak megvan a véleményem a dolgokról, de nem mehetek ki jurtába lakni. Szóval elsősorban háttér kell hozzá szerintem, hát ebbe beletartoznak az anyagi dolgok, aztán a család, hogy mi-milyen kapcsolat, kapcsolatai vannak a családnak, hogy kiket ismersz meg 18-20 éves korodra....milyen suliba íratnak be, hogy azt mennyire tudják finanszírozni... Függ tőled is, hogy milyen ember vagy...kb. ennyi. Ha ezek adottak, akkor szerintem így egyenes utad van a paradicsomba, akkor így azt már csak te tudod elbaszni. Hát akinek meg ez nincs meg, annak vagy így iszonyatosan sokat kell szenvednie, hogy ugyanolyan szintre eljusson, mint akinek így úgy-mond alátettek mindent.

Számomra a boldogulás az elsősorban, nem feltétlenül anyagi, hanem inkább úgy lelki meg erkölcsi dolog. Hogy mennyire tudok jó emberré válni meg.....meg mennyire tudok, tudok olyan dolgokat alkotni, amire esetleg azt mondom, hogy: Na ez tök jó! Nem tudom, nem azért, hogy 100 év múlva híres festő legyek, hanem, hogy, hogy szép legyen, magáért a szépségért, hogy ki tudjam adni magamból azt, ami bennem van. Meg ha végre megtalálom azt a leányzót, akkor neki meg tudjam mutatni. Igazából itt minden neki készül, ez a legfontosabb. E nélkül nincs értelme, így most, most is ezért nincs értelme, minek...csináljam? Minek? A legjobb az egészben, hogy te adhatsz valamit! Nem az, hogy kapsz, hanem, hogy adhatsz. Aha, ennyi...

A szerelemben hiszek, ennyi...meg, meg biztos van valami, ami így fölötünk áll...Önmagamban? Ezen még nem gondolkoztam. Próbálok hinni önmagamban csak az a baj, hogy az utóbbi pár évben én nagyon szétszúsztam..., hogy, hogy elfolynak a napok az ujjaim között és nem, nem tudok magammal mit kezdeni...szóval nem látom célját meg értelmét ennek az egésznek, hogy én itt vagyok,... mert amíg megvolt az a lány, addig ez nálam másképp... szóval addig szerettem élni, tehát addig láttam értelmét annak, hogy vagyok meg...ja...pont. Szóval láttam értelmét, azóta meg megint ugyanaz van, hogy így létezem, tehát semmi hasznosat nem teszek. Jó addig se tettem csak addig így ő ott volt, akiért érdemes volt élni. Ilyen napról-napra élés ez. Szóval vannak ilyen homályos céljaim, zenélés meg, meg hasonló dolgok, de...igazából ez olyan dolog, olyan megfoghatatlan. Szóval nagyon keményen meg kell dolgozni mindenért és nagyon kevés a kitörési lehetőség, ja.

**„A Szigeten most vagyok ötödször, azóta folyamatosan kijövök,
mindig van valami, ami érdekel, és tők jó hely...”**

Bár ez már nem az ami régen volt...hát ez az a Sziget, ami inkább már az üzletről szól. A tavalyi is még teljesen más volt, de az idén már teljesen... agyonverték. Rossz. Kimész oda középre és körülnézel, csupa márkákat látsz... nem az van, mint régen, régen az volt, hogy kijött egy csomó ember és mindenki „így hülye volt”, tehát el merete engedni magát. Most megnézed ugyanaz, mint a főutcán az emberek mikor mászkálnak, vagy teljesen próbálnak beilleszkedni a társadalomba, és így nem kilógni a többi közül. Tehát így nem merik elengedni magukat, meg nem mernek hülyék, hülyék lenni.

Jó volt, hogy kijöttél és üvöltözhattél, hogy XY szeretlek, meg láttam egy srácot egy-két éve,...aki egész héten úgy rohángált, hogy volt a fején egy sapka és azon gyertya égett, mindig gyertya égett. És a bőrdzsekije, a bőrdzsekije a végén már ilyen 2-3 centi vastag viaszréteg ott volt, és így kurva jól nézett ki. Egy másik srác, amikor így még ment ez a mobiltelefon-ellenesség... így egész héten beszélt, egy ilyen dobozba bele volt szúrva egy fadarab és így rekedtre beszélte magát...szóval a hétvégén, mikor láttam, nem lehetett hallani a hangját csak ilyen ehe-ehe-e. Szóval, de most ezek nincsenek, mindenki csak így mászkál, szép tiszta, nincs porban fetregés meg...szóval polgáriasodott a dolog.

Most három napra jöttem, mert anyagi helyzetem az nem igazán engedte meg, meg nem is szeretek már itt annyira igénytelenkedni. Nekem ez a három nap is nagyon koszos, nézd meg a cipőmet...ááá, tők gáz, kosz. Hát... régen az volt, hogy az emberek így jópofák voltak, meg minden. De most már nem azok. Hát ...én most már inkább azért jövök ki, mert néhány napon keresztül folyamatosan tudok bulizni, partyzni...végül is így jött ki, hogy mind a három nap a Tilos sátorban voltam, vagy pedig olyan helyen, ahol így dob basszus szólt. Meg egy-két nagy koncert, az ami érdekelt nagyon, meg a Világzenei színpadon is van egy-két zene, ami érdekel, azt nagyon meg akarom nézni...

Meg a Civil falu...A Drog Stop sátrához azért mentem, mert volt két kérdésem... és így arra voltam kíváncsi.

Az egyik...hát hogyha nagyon túlpörgeti magát az ember a cuccal, akkor így nyugtatóval így lehet-e valamit elérni. ...Ez volt az egyik...a másik meg a...mi volt? Ja, hogy okozhat-e a speed alvászavarokat? Azt mondták, hogy nyugtatóval valószínűleg megnyugszik az ember, meg, hogy igen, okozhat alvászavarokat. Nem ez volt az első alkalom, hogy felkerestem egy ilyen helyet...hát nem, mert töltöttem már ki teszteket de általában a teakupono-

kért meg az ilyenekért, szóval ez olyan dolog, hogy ...aki egy kicsit is észnél van az...és így cuccozik, az szerintem mielőtt komolyabban nekiáll a dolgoknak, az már vagy önkéntelenül vagy direkt, de így utánanéz. Tehát vagy már előtte így megtud róla mindent, vagy így utánajár, mert én pl. nem szívesen nyomnék be valamit amiről nem tudom, hogy mi az. Mert nem tudom mik a hatásai, nem, hogy így mi történhet velem, akkor így nem is tudok magammal mit kezdeni...mit tudom én, ha nagyon túlhevülök, akkor ki kell mennem levegőzni, így az oké...Na én meg összeolvastam elég sok mindent, elvittem magammal minden prospektust amit csak tudtam, meg mindig elolvasok mindent. Ez így...nagyjából tudom is ezekből a dolgokból, hogy mi van.

Azt nem tudom, hogy segítenek-e ezek a szervezetek,...nem, nem, hát most azzal, hogy odamegyek, kitöltök egy tesztet az nem segítségnyújtás. De hogyha mondjuk odamennék és kérnék segítséget tőlük, hogy: 'jaj drogos vagyok, le akarok szokni', biztos, biztos valamit tudnának mondani. A segítség szerintem az emberből jön, tehát... addig ők nem tudnak segíteni, amíg én nem akarok segíteni magamon. Ha én odamegyek, hogy le akarok szokni, de tők nincs meg bennem a hit, az akarat, hát akkor így ők levághatják a fejem is akár, akkor se fogok megjavulni. Szóval, szóval magamban kell tisztázni a helyzetet, és utána jöhet egy ilyen szervezet. Hogy akkor mit tudnak csinálni azt nem tudom...egy lányt ismerek aki, aki elment egy ilyen elvonóra, hát őt lehozták...nem volt túl súlyos eset, de lehozták... hallottam már különböző dolgokat is, azt is, hogy nagyon nehéz bekerülni, meg azt is, hogy így segítenek az emberen. Nem tudom, én, én, hogy izé, szerintem meg tudok vele birkózni egyedül is ha majd eljön az ideje, hogy abba kell hagyni. És hogyha abba akarom hagyni akkor így mindent megragadnék, hogy..., abba tudjam hagyni. De nem hinném, hogy olyan szinten állok, hogy nekem bárkinek a segítségére szükségem lenne.

Szerintem egyrészt...kíváncsiskodók mennek oda ezekhez a sátrakhoz, meg nem tudom...biztosan, biztos, hogy nem csak azok, akik rajta vannak, de ez így van jól, hiszen ez azoknak is van, akiket érdekel, meg...De miért ne menne oda az is, aki rajta van a szeren? Miért ne menne? Ha van valami kérdése...én is odamentem. Aki cuccozik vagy bármi más, az érdeklődik ez iránt, felkeresi, megkérdezi, odamegy...Azt nem tudom, hogy a keményszerek oda mennek-e, ...nem tudom, ezt nem tudom, de ha csak egy megy oda, és ha csak egynek tudnak segíteni, már akkor is megérte, hogy itt voltak. Nem tudom, annyi fiatal van itt, tizenévesek, akik kurvára benne vannak, nekik szükségük van a felvilágosításra...szerintem ha egy-kettő odamegy a sátrakhoz, akkor már segítettek...

Itt a Civil faluban a lelki-segély sátor az jó, hogy van, vagyis a lelki-segély sátrak... az idén nem voltam, viszont régebben, úgy egy-két évvel ezelőtt nagyon sok időt töltöttem el ott, szóval nagyon sokat beszélgettem az ottaniakkal...Hátha másban nem segítettek, abban, hogy meghallgattak igen. Volt kinek kibeszélnem a problémáimat...asztán a...nem tudom...láttam itt valamelyik nap egy ilyen szexuális felvilágosító sátrat...az, az szerintem így még jól jöhet, mert egy-két embernek a felvilágosítása az így...enyhén szólva is katasztrofális. De szerintem úgy mindegyik jó, hogy itt van. Tehát mindenkinek más a problémája és megtalálja azt, amely,...akinek a segítségére szüksége van. Hogy most ott milyen emberek ülnek, az már más kérdés, nem, nem, nem tudom. Biztos, hogy a megfelelő emberek vannak ott, nem tudom.

Az idén miért nem kerestem fel a lelki-segély sátrakat? Mert tök felesleges. Az a helyzet, hogy én most már úgy vagyok, hogy az, hogy így kibeszélem a problémáimat attól még nem oldódnak meg...régen így tök sokat segített, mert megkönnyebbültem, most már az a helyzet, hogy úgy vagyok a problémáimmal, meg az egész életemmel, hogy így egy vállrándítás. Szóval így annyira nem érdekel semmi... hiába mondom el valakinek, hogy jaj de szar mert egyedül vagyok, meg minden, és akkor most így hiába simogatja meg, hogy „jaj úgy együtt érzek veled”, hm? Öt perc múlva kimegyek onnan ugyanúgy egyedül leszek. Most az, hogy így egy kicsit megkönnyebbültem, és nem nyomja annyira a lelkemet, látom, hogy kézen fogva jön egy pár szembe, és akkor ugyanott vagyok, szóval csak felesleges időrablás...már számomra, hogy így ...akkor másra, mással...mással töltöm az időm. De az ember így úgyis saját maga oldja meg a problémáit.

Kiadta: Belvedere Meridionale
6725 Szeged, Hattyas sor 10.
belvedere@jgytf.u-szeged.hu
www.belvedere.meridionale.hu
Felelős kiadó: Dr. SZEGFŰ LÁSZLÓ
Kiadóvezető: JANCÁS CSABA
Műszaki szerkesztő: FORRÓ LAJOS
Nyomta: Bába Nyomda